

Змінюється час — змінюється світ. Сьогодні це вже напівправа, що мудрість приходить лише з поважним віком. У пору інформаційного буму, всюдисущого і всезнаючого Інтернету люди, спрагли пізнавати світ, мудрішають не щороку, а щодня. Звісно, якщо життєва практика нагострила зір безпомилково бачити у цьому неосяжному інформаційному намоті, де чисте зерно істини, а де кукіль облуди.

Тямковитість, досвідченість, фахову значущість Ігоря Подоляка видно без особливого придивляння. Це не той удаваний виблиск обізнаноті, не барабанне торохтіння ерудиції, яке, зазвичай, тримають для упокорення публіки чи завоювання прихильності потрібних людей. Спокійна мова, виважені думки, де кожне слово до місця і не лишає в тобі відчуття несправжності, одуреності, пустомельства.

Цілий день ми вдвох з Подоляком зустрічалися з працівниками сільрад, керівниками агропідприємств, фермерами, селянами-одноосібниками, і скрізь Подоляк почувався не чужим, не гостем — з добрим знанням місцевих особливостей та людей. Доповнював наших співрозмовників, наголошував на проблемах законодавства, з якими доводиться ледь не щодня стикатися сільській владі та районній землевпорядній службі. І люди, навіть випадкові стрічні, у віддалених селах, з якими мали нагоду розмовляти, не розпитували його хто він та звідки, — знають чоловіка в обличчя.

У райвідділі земельних ресурсів — ні звичної напівістеричної кабінетної «запарі», ні, далекі, такого до головного болю знайомого для багатьох регіонів коридорного гармидеру, що його зазвичай створює натовп роздратованих відвідувачів. А все просто: на першому поверсі діє центр адміністративних послуг. В Туль-

ІГОР ПОДОЛЯК КЕРІВНИК НА СВОЄМУ МІСЦІ

Керівником Ігор ПОДОЛЯК став у двадцять чотири. Не першого рівня, але у такому віці посада заступника начальника Тульчинського районного відділу Держкомзему у Вінницькій області, погодьтеся, теж багато що засвідчує. Нині йому — 38 років, майже 14 з яких він на чолі відділу земельних ресурсів. Тепер у колективі найстарший: середній вік його підлеглих не сягає й тридцяти.

чині, як і в інших районах Вінниччини, успішно діє пілотний проект системи так званого єдиного вікна.

Нині відвідувачам райземвідділу, людям переважно немолодим, не потрібно підніматися на четвертий поверх, безпосередньо до його кабінетів. З порога будівлі райсільгоспуправління, де розташовано відділ Держземагентства, кілька кроків коридорчиком — і ви в просторому приміщенні центру адмінпслуг. Тут щодня працюють фахівці земельного відділу: один — із землеустрою, інший — із земельного кадастру. Як пояс-

нив Ігор Подоляк, на державного кадастрового реєстратора нині лягає найбільше навантаження: він приймає від громадян заяви з проханням надати витяги із земельного кадастру, відомості про земельну ділянку, або зареєструвати її. Працюють строго за технологічними картками, в яких чіткий перелік адмінпслуг, що надаються відділом, а також терміни виконання робіт. Наприклад, нормативно-грошова оцінка землі — за 7 днів: заявник отримує або готовий документ, або, якщо є серйозні підстави, вмотивовану відмову.

ному з яких від 5 до 15 різних відомостей про власність деяких громадян.

Ще десятиліття тому близько 40 відсотків ріллі в районі заростало бур'янами. Нині про це лише сумні згадки: ниви знайшли господарів. Практично на всі угіддя документально посвідчено нормативно-грошову оцінку, тепер фахівці відділу проводять лише уточнення по окремих населених пунктах — від цього безпосередньо залежить наповнюваність місцевих бюджетів. Відсотків 20 земельних ділянок району мають окрему грошову оцінку.

— А ще у нашому районі на майже три з половиною тисячі ділянок була неповна інформація в земельному кадастрі, — продовжує розповідь Ігор Подоляк. — Ми повністю залатали і цю прогалину.

Останнім часом потік відвідувачів до Тульчинського райземвідділу істотно змілів. І таке, до слова, не тільки в Тульчині. Люди звертаються лише за крайньої потреби: коли необхідно переоформити спадщину чи продати будинок. На інші адмінпослуги просто немає грошей. Благо, що фінансові загрози для оформлення договорів оренди земельних паїв беруть на себе орендарі — у такий спосіб утримують пайовиків, навіть «прирастають» новими нивами.

Проте Ігор Подоляк, переживши за 14 років управлінської роботи у рідному відділі не одну темну смугу, сповнений оптимізму: поволі усім миром виграємося і з цієї скрути, заживемо як люди. Мусимо щасливо розжитися — з такими мудрими головами, працюючими руками і на такій щедрій землі.

У його скромному кабінеті, на полиці з необхідними довідниками, посібниками, томами законів — ціла експозиція почесних дипломів, грамот, вимпелів і кубків. Урожай нагород і відзнак, що приростає заледве не щороку. «Це заслужена шана колективу», — скромно пояснює Подоляк. А як на мене, це велими красномовний доказ: у заслуженого колективу — і керманіч на своєму місці.

Валерій ЯСИНОВСЬКИЙ
Вінницька область

Результатами роботи по-новому Ігор Васильович задоволений. Пояснює: відвідувачі не створюють тисняви у коридорах, не заважають працювати фахівцям. Та й прибравши у такий спосіб можливість безпосереднього контакту у стінах відомства заявника з чиновником, який виконує його прохання, керівник відділу сподівається раз-назавжди побороти усякі корупційні спокуси. Має надію, коли районний центр адмінпослуг запрацює повнокровно і на прийомі заяв громадян до різних державних владних підрозділів трудитиметься окрема фахова служба, для липких на руку чиновників нарешті настане справжня безвихідь. Втім, є перестороги, що новачки, які обслуговуватимуть відвідувачів, спершу не знатимуть усіх тонкощів документообігу і це може спричинити деякі непорозуміння з клієнтами. Але Подоляк упевнений: ця первісна шерехатість у роботі швидко загладиться.

— Потрібно послідовно переборювати інерцію, традиційні звички людей, на жаль, не завжди корисні, — наголошує керівник. — Є певна категорія відвідувачів, які звикли мати справу з кабінетами — хтось так шукає способів прискорити роз-

гляд справи. Але ми чітко зорієнтовані працювати так, як велить закон. Звісно, трапляються винятки. Ідемо назустріч, якщо людина, скажімо, приїхала з іншої області переоформити спадщину чи відчуження будинку. Таким відвідувачам намагаємося оформити необхідні документи позачергово, за кілька годин.

Попри всі труднощі, фінансову скруту нині робота відділу поволі налагоджується до ритму годинникового механізму. Є з чим порівнювати: ще донедавна фахівці не знали ні вихідних, ні прохідних — за завалами договорів оренди, державних актів про право власності на землю... Мали справді подвійне навантаження, бо й людей було надто мало. Але керівництво відомством урешті-решт зглянулося, дозволило розширити штат. Додали державних реєстраторів, зробили електронне розгалуження, щоб можна було працювати відразу на кількох комп'ютерах. І цієї проблеми таки позбулися.

— Нині, натомість, — зізнається Подоляк, — відділ буквально засипають запитаннями з виконавчої служби: закон дозволяє накласти арешт за борги і на земельну ділянку. Оце сьогодні я підписав 15 запитів, у кож-